

Žeberská lípa ve finále ankety Strom roku 2009

V úterý 23. června zvolila porota 12 stromů, které postupují do celostátní ankety **Strom roku 2009** vyhlašované programem Strom života Nadace Partnerství a Ministerstvem životního prostředí.

Žeberská lípa

Nachází se na okraji Národní přírodní rezervace Jezerka poblíž obce Vysoká Pec.

Stáří lípy se odhaduje na 700 let a je tím nejstarším stromem okresu Chomutov a i nejstarším stromem Ústeckého kraje. Obvod kmene má přes 600 cm, na výšku má z důvodu stáří již jen 5 m. Lípa i přes svůj věk a rozlomení neustále vytváří nové výmladky.

Strom každého okouzlí neuvěřitelnou chutí do života.

Pokud by lípa vyhrála anketu Strom roku 2009 peníze by byly použity na získání semenného materiálu a vytvoření nových sazenic z této fenomenální lípy. Sazenice by byly použity k novým výsadbám do krajiny.

Kudy k Žeberské lípě?

K Žeberské lípě se můžete dostat po značené turistické stezce, která spojuje obec Vysoká Pec se zámek Jezeří. Vede přes Národní přírodní rezervaci Jezerka a zavede vás také k hájovně, nad níž, poblíž cesty vedoucí k údolní nádrži Jezeří, Žeberská lípa roste.

Hlasujte pro Žeberskou lípu ☺

O vítězi celorepublikové ankety Strom roku 2009 již rozhoduje veřejnost.

Hlasovat pro Žeberskou lípu můžete od 1. srpna do 10. října prostřednictvím dárcovských SMS zpráv ve tvaru **DMS STROM 3** odeslaných na číslo 87777 nebo prostřednictvím zpoplatněných archů. Cena jedné SMS je 30 Kč. Vybrané peníze poputují do veřejné sbírky a budou přerozděleny na výsadbu stromů a pokácených alejí.

Vítězný strom Nadace Partnerství vyhlásí **22. října** na Koncertu pro stromy, kde zazpívá **Marta Kubišová**.

Detailní informace o jednotlivých finalistech jsou k dispozici na stránkách www.stromzivota.cz/anketa

K Žeberské lípě se váže pověst:

Ještě v dobách, kdy byl Starý Žeberk významným strážním hradem, se stal hradním velitelem důstojník, který od mládí bojoval v panovníkově vojsku. Byl statečný a spolehlivý, ale tvrdý a zhrublý ze stálých bitek a nesmírně prchlivý. Při jedné vyjíždce do kraje uviděl nový hradní pán u potoka půvabné vesnické děvče. Nerozmýšlel se dlouho a odvedl ji na Žeberk. Dívka se mu podvolila - ostatně co jiného jí zbývalo - ale plakala a svého pána se bála. On však, jak už to tak bývá, chtěl ženu, která by ho měla ráda. A protože tomu tak nebylo, ani když jí to přikazoval, shodil ji ve zlosti ze žeberských hradeb. Naštěstí dopadla do keřů, ošklivě se zranila, ale zůstala na živu. Našel ji Vojtěch, lesní hospodář z nedaleké samoty. Každou volnou chvíli chodil do lesa, aby zapomněl na smutek, kterého se nemohl zbavit od smrti své ženy a malého syna. Vojtěch odnesl zraněnou dívku do svého domu, ošetřil ji, ale věděl, že ji u sebe nechat nesmí, i když nebyl ničí poddaný. Hradní pán dal totiž prohledávat lesy, jeho jezdcí pátrali i po staveních. Dívka však nebyla k nalezení. Vojtěch pro ni našel spolehlivý úkryt. Byl nedaleko, v lese pod hradem. Les už vojáci několikrát marně prohledali. A i kdyby se vrátili znovu - v dutině velké lípy zraněnou hledat nebudou. Dívka se jen pomalu uzdravovala, rány se jí sice hojily, ale strachu se zbavit nemohla. Vojtěch si leďacos domyslel a

litoval neznámou, která musela na Žeberku hodně vytrpět. A tak jaro přešlo v léto, přibýlo práce na polích, ale on si přece jen denně našel čas, aby za dívkou zašel. A jak se dalo čekat - mladí lidé se do sebe zamilovali. Když léto vystřídal podzim a úroda byla sklizená, jednoho dne Vojtěch z kraje pod Žeberkem zmizel. I dutina lípy osiřela, protože dívka se uzdravila a odešla s Vojtěchem. Prý někam, kde je nikdo neznal a kde jim nic nepřipomínalo smutné události...